BIBLIOTHÈQUE DE L'UNIVERSITÉ

CORRESPONDANTS
DE
J.F. BOISSONADE

III
—
N-Z

BIBL.
DE
L'UNIVERSITÉ
MS.
1553

BIBL.
DE
L'UNIVERSITÉ
MS.
1553

MS
Fiches faites

Correspondants de J. F. Boissonade

III

N. Z

Ms 1553

613

Ἐπιτάφιον.

999

Ἐνθάδε κεῖται Γρηγόριος Ζαλύκης,
Θεσσαλονικεὺς, εὐφυέστατος Ἕλλην,
Πλήρης παιδείας καὶ καλῶν φρονημάτων,
πάμπολλα παθὼν, πάμπολλα συνεργήσας
ὑπὲρ πατρίδος τῆς πάνυ δυστυχούσης.
Ἑλλὰς λυπεῖται, τοιούτου στερουμένη,
ἀνδρὸς σπανίου, συνεργοῦ θερμοτάτου.
φεῦ! πορρωτάτω τῆς φιλτάτης Ἑλλάδος
ὁ χρηστὸς ἀνὴρ εἰς τὸν τάφον κατέβη,
ὅτ᾽ ἐκ τοῦ τάφου ἡ Ἑλλὰς θαυμασίως
Ἀνίστατ᾽ ἤδη μετὰ ~~[illegible]~~ τοσούτους θρήνους!
Τοῦ Γρηγορίου σύζυγος ἡ ἀθλία,
Δακρυρροοῦσα, ἤγειρεν ἐξ ἰδίων
Τόδε τὸ σμικρὸν ~~[illegible]~~ φιλανδρείας
μνημεῖον.

Scripsit Nicolo-pulus Smyrnaeus.

Parisiis die sept. mart. MDCCCXXVII.

Boissonadio perillustri
amico Graecorum
optimo Maximo,

Amicus Autor.

Βοϊσσονάδῳ, τῷ πολυμαθεστάτῳ καὶ Ἑλληνικωτάτῳ, εὖ πράττειν.

Οἱ μὲν πολλοὶ τῶν δικαίαις ἐλπίσιν ἐπαιρομένων, ἤν ποτε συμβῇ αὐτοῖς ὧν ἂν δεηθῶσιν ἀποτυγχάνειν, καταφανεῖς εἶναι δοκοῦσιν οὐχ ὅπως λυπούμενοι καὶ βαρέως φέροντες, ἀλλὰ καὶ τὴν τύχην αὐτὴν οἷα δή τινα φθονερὰν θεὸν μεμφόμενοι καὶ κακηγοροῦντες. Ἐγὼ δέ, εἰ καὶ μηκέτι μοι ἔνεστιν ἐλπίζειν Νικούσσου, τοῦ τὴν ἀδικίαν μᾶλλον ἢ τὸ εὖ ποιεῖν αἱρουμένου, ἐπικρατήσειν, οὐκ εἰς τοῦτ' ἀπονοίας ἀφῖγμαι, ὥστ' ἀβίωτον εἶναι νομίζειν ἐμαυτῷ τὸν λοιπὸν βίον. Καὶ ταῦτ' οὐ ῥημάτων κόμπος, ἀλλ' ἀνδρὸς λόγοι, μηδὲν μὲν ἑαυτῷ μήτε κακὸν μήτε φαῦλον συνειδότος, εἰκότως δὲ παντὸς ἀδίκου λόγου τε καὶ ἔργου καταφρονοῦντος. Τῷ γὰρ ὄντι εὐσχημόνως τε καὶ δικαίως καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ βεβιωκώς, πολλὰς ἔχων δ' ἐλ-

πίδας ἔχω παρὰ τῶν καλῶν κἀγαθῶν ἀνδρῶν τὸν δίκαιον ἔπαινον ἐς ἀεὶ κομιεῖσθαι· καὶ οὐκ ἔστιν ὅπως ποτ' ἐπιλήσομαι οὔθ' Ὁμήρου τοῦ σοφωτάτου τῶν ποιητῶν λέγοντος·

« Ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ· »

οὔτ' Εὐριπίδου τοῦ τραγικωτάτου βοῶντος·

« φήμη τὸν ἐσθλὸν κἀν μυχῷ δείκνυσι γῆς· »

ἐρρωμένος διάγοις τὸν ἅπαντα βίον, ἀνὴρ ἐπιεικέστατε, Μούσαις κεχαρισμένε, καὶ πρὸς πᾶσαν φιλολογίαν εὐφυέστατε!

ἐν Παρισ. τῇ ιδ΄ τοῦ Σεπτ. ᾳωλθ΄.

ὁ σὸς εἰ καὶ πένης ἐκ πενήτων

Κ. Νικολόπουλος.

7

1001

15
SEPT
1832

À Monsieur
Monsieur Boissonade, membre
de l'Institut etc. etc.

à Nogent-sur-
Marne.

1001

9 mai 1834

Ἆσμα λυρικὸν πρὸς τοὺς Ἕλληνας, μελοποιηθὲν ὑπὸ Κ. Νικολοπούλου.

1002

699

Ὦ συμπολῖται χαίρετε!
Ἔπαυσεν ἡ διχόνοια,
Ἔλαμψεν ἡ ὁμόνοια
Εἰς τὴν πατρίδα.

—

Νῦν ὁμοφώνως κράξατε·
« Ὁ Ὄθων ὁ λαμπρότατος,
« Ἄναξ ὁ δικαιότατος
« Φίλης Ἑλλάδος·

—

« Ὁ Ὄθων ὁ φιλόμουσος,
« Ὁ κραταιὸς ὑπέρμαχος,
« Ὁ φίλος ὁ πιστότατος
« Τῶν Πανελλήνων,
« Ὁ Ὄθων ζήτω! }
« Εὐδαιμονείτω! } δίς. —

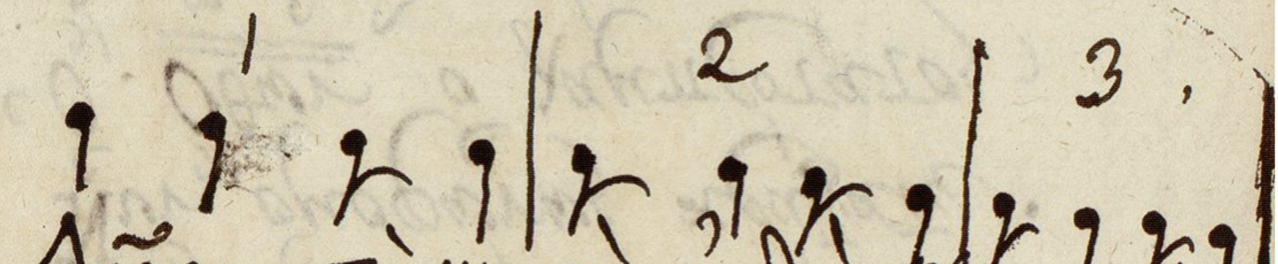

Δῶρον τὸ μικρὸν ἀνδρὶ τῷ σοφωτάτῳ!

696 9

1003

Στροφὴ Β΄, κώλων ιδ΄.

Αἱ ταραχαὶ, οἱ κίνδυνοι,
Αἱ τῶν φιλάρχων ἔριδες,
Ὁ φθόνος, ἡ χαμέρπεια
Τῶν φιλοπρώτων·
Φιλονεικίαι, θόρυβοι,
Τὰ πάθη τὰ δεινότατα,
Τ' ἀβέβαιον τοῦ μέλλοντος,
Ἔπαυσαν ἤδη.
Νῦν Σιμωνίδης τέρπεται,
Νῦν Πίνδαρος ἀγάλλεται,
Καὶ καθαρῶς λυρίζουσιν,
ὁμοφωνοῦντες·
«Ὁ Ὄθων ζήτω!
Εὐδαιμονείτω!»

Δέξαι τὸ δῶρον χειρὸς εὐσεβοῦς ἀπὸ,
φίλων ἀρίστη τῶν ~~ἀρίστων ἐπί~~
Τέκνων τῆς Ἑλλάδος. ~~[illegible]~~

57

10

Ἀντιστροφὴ Α΄, κώλων ιδ΄.

15η μαΐ
1834

1004

Ὦ Ἀθηναῖοι φίλτατοι!
Τοὺς νόμους ἀνελάβετε,
Ἄρειον πάγον ἔχετε,
Κ' ἐλευθερίαν!
Νῦν Παρθενὼν ἀνίσταται,
Λύκειον ἀνεγείρεται,
Αἱ τέχναι πάλιν βλέπουσι
φίλην πατρίδα!
Ὁ Σόλων ὁ φιλόπατρις,
Ὁ, Πλάτων ὁ θειότατος,
Ἐν Ἠλυσίοις χαίρουσι,
Λαμπροφωνοῦντες·
«Ὁ Ὄθων ζήτω!
«Εὐδαιμονείτω!»

Ἐπῳδὸς κ.τ.λ. —

1005 91

Ἐπῳδὸς Α΄, κώλων κγ΄.

Ὦ Ἑλικῶνος Μοῦσαι,
Ὦ Χάριτες λαμπραὶ,
Νύμφαι τῆς Ἀρκαδίας
Χορεύσατε τανῦν,
Ὅτι ἡ βαρβαρότης
Σκληρῶν Ὀθωμανῶν,
Τυράννων αἱμοβόρων,
Σοφίας δὲ ἐχθρῶν,
Ἐφυγαδεύθη ἐκ τῆς πατρίδος
Τοῦ Ἀριστείδου καὶ Περικλέους,
Τοῦ Ξενοφῶντος καὶ Σοφοκλέους
Καὶ Δημοσθένους τοῦ δεινοτάτου
Τῶν Ἀθηναίων συμβουλευτῶν.
Χορεύσατε Μοῦσαι,
Χάριτες καὶ Νύμφαι,
Μέλπετ᾽ ἀρετὴν
Ὄθωνος τοῦ φίλου,
Τοῦ θερμοῦ προστάτου
Τῶν ἐπιστημῶν.

Ἄσατε

Ἄσατε λιγυροφθόγγως,
Εἴπατε μεγαλοφώνως·
Ὁ Ὄθων ζήτω!
Εὐδαιμονείτω!

Στροφὴ Β΄ κ.τ.λ.

698

Κωνσταντίνῳ τῷ πάνυ

Ἀσμένως ἀνέγνων τὸ
παρὰ σοῦ κομψὸν
ἐπιστόλιον, καὶ πολλὴν
οἶδά σοι χάριν τῶν
γεγραμμένων. θαυμάζω
δέ σου τὴν ἐν τῷ καθ'
Ἕλληνας γράφειν ἐπι-
μέλειαν. Ἔῤῥωσο.

Κ. Ν.

1006

M. Constantin Nicolopoulo. employé à la biblioth. de l'institut grecque à Smyrne

699 13

Βυσσοναδίῳ τῷ σοφῷ καὶ ἀγαθῷ ἀνδρί. 1007

χαίρειν.

Οὐδέποτε ἡμεῖς ὑπὲρ τὴν πεῖραν ἐφρονήσαμεν· μήτι γένοιτο ποτ', ὦ Ζεῦ καὶ θεοί, οὕτως κακῶς ἡμῖν, ὥστε μεγαφρονῆσαι. Ὅσα μὲν οὖν ἤδη τῶν ἡμετέρων πονηματίων εἰς τὸ φῶς ~~ἐν~~ προήχθη, τούτων τὰ μὲν ἀνωνύμως, τὰ δὲ ἄλλοις τισὶν ὀνόμασιν ἐκδέδοται·

- - - - - - - « quorum non gloria nobis
Causa, sed utilitas, officiumque fuit. »

Ἃ δὲ σὺν θεῷ μέλλομεν ἐκδιδόναι, καὶ ταῦτ' ἔδοξεν ἡμῖν τῇ Ἑλλάδι καθιερῶσαι, ἄλλων τε πολλῶν ἕνεκα, καὶ ὅτι « οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος », κατὰ τὸν Ὁμηρικὸν Ὀδυσσέα. Οὔκουν ἀναχωρητέον, οὐδὲ λειπτέον τὴν τάξιν, ᾗ φησι Πλάτων, ἀλλὰ πανταχοῦ πονητέον ὑπὲρ πατρίδος, καὶ τὸ δίκαιον οὕτως ἔχει. Τῶν δὲ φιλίαν μὲν προσποιουμένων, ἐκ παντὸς δὲ τρόπου βλάπτειν ἐπιχειρούντων, εἴτε ὑπὸ φθόνου, εἴθ' ὑπ' ἄλλης τινὸς κακίας ~~[illegible]~~ ὑπηγμένων, ~~[illegible]~~ οὐ μόνον οὐδένα λόγον ποιητέον, ἀλλὰ καὶ ἐλεητέον ~~[illegible]~~ αὐτούς· ὅπερ φιλανθρωπότερον, καὶ αὐτοῖς τοῖς θεοῖς φίλον. Ταῦτα πρὸς σὲ μετὰ παῤῥησίας λέγομεν, φίλων ἄριστε Βυσσονάδιε·

- - - - - - - - « σὺ γὰρ ἀπ' εὐγενοῦς τινος
ῥίζης πέφυκας, τοῖς φίλοις τ' ὀρθῶς φίλος. »

Ἔῤῥωσο.

ὁ σὸς Νικολόπουλος. [illegible]

Ἐν Παρισ. τῇ ιη' τοῦ 7βρίου ͵αωλ'. —

Ἐπ. — Ἐκ τῶν σῶν ἑταίρων πάλαι μοι δοκεῖ
κάκιστος εἶναι, ὁ Φθονερὸς τ. ἐς τὰ μάλιστα, καὶ
γελοιωδεστάτης ἀλαζονείας τε καὶ ἀγερωχίας ἀνά-
πλεως. — Ἐρρέτω οὖν ἐκεῖνος!

660

1008

BIBLIOTHÈQUE DE L'UNIVERSITÉ
M.S.
Sorbonne

Βοϊσσοναδίῳ τῷ λαμπροτάτῳ
χαίρειν.

Εἰς Εὐδηλόφφου τοῦ βιβλιοπώλου πρότερα εἰσῆλθον· καὶ εἶδον αὐτόθι Ποθιέριον τὸν Ἰνδικολόγον, καὶ ἕτερόν τινα Γαλάτην ἄνδρα, ἑλληνιστὴν ἔμοιγε δόξαντα εἶναι, ὡς εἶχον ἐκ τῆς ἐκείνου ὁμιλίας εἰκάσαι. ὁ οὖν Εὐδηλόφφης πάνυ με φιλοφρόνως με ὑποδεξάμενος, δέομαί σου, ἔφη, ὦ φίλτατε, ἤν που ἐντύχῃς τῷ σοφῷ ἀνδρὶ καὶ ἡμετέρῳ φίλῳ Βοϊσσοναδίῳ, ἀπαγγεῖλαι αὐτῷ παρ' ἐμοῦ, ὅτι χθὲς ἐκομισάμην διὰ ταχυδρόμου τὸ πρῶτον τυπωθὲν φύλλον τοῦ περὶ δαιμονομανίας συγγραμματίου. Ἀλλ' ἀγαθὸν λέγεις τὸ πρᾶγμα, ἦν δ' ἐγώ, καὶ ἡδέως ἔγωγε τῷ ἐλλογίμῳ φιλολόγῳ τὴν ἀγαθὴν ταύτην ἀγγελίαν ὡς οἷόν τε τάχιστ' ἀγγελῶ.

Ἔρρωσο, ἀνδρῶν ἄριστε, καὶ ὡς ἐμοῦ οὐχ ὅπως σε ἀρετῆς ἕνεκα θαυμάζοντος, ἀλλὰ καὶ προδήλως ἐρ[illegible]μάζοντος ἄνδρα, . . . "ταῖς ἐννέα ἤδη πεφιλημένον ἔξοχα Μούσαις", οὕτω διάκεισο τὴν γνώμην.

ὁ σὸς διὰ βίου

Κ. Νικολόπουλος.

Τῇ κη' τοῦ ὀκτ. αωλγ'. —

561

Rép. 3 mars 29
8 février

1009

BIBLIOTHÈQUE DE L'UNIVERSITÉ M S Sorbonne

13

Ἄνερ πολυμαθέστατε καὶ ἐπιεικέστατε!

Ἡ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἑλλάδος κατασταθεῖσα Ἑλληνικὴ Ἑταιρεία, βουλομένη τὴν ἑαυτῆς εὐγνωμοσύνην σοὶ τῷ λαμπροτάτῳ τῆς Ἑλλάδος φίλῳ τὸν ἐνόντα τρόπον ἐνδείξασθαι, ὁμοφώνως σε ἀνηγόρευσε μέλος ἐν τῇ συνεδρείᾳ τῇ γενομένῃ κατὰ τὴν ιδην τοῦ Φεβρουαρίου ͵αωκθ΄. Δέξαι οὖν εὐμενῶς, ἄνερ σοφώτατε, τὸ μικρὸν τοῦτο τεκμήριον τῆς τῶν Ἑλλήνων εὐγνωμονεστάτης προαιρέσεως, καὶ ἔρρωσο διηνεκῶς εἰς δόξαν τῆς φιλτάτης Γαλλίας, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ εἰς ὄφελος τῆς τοῦ Ὁμήρου πατρίδος, ἔνθα τῆς σῆς πρὸς τοὺς Ἕλληνας εὐνοίας ἔσται μνήμη εἰς ἀεὶ ἀνάγραπτος.

// Κ. Νικολόπουλος, Γραμματεὺς
τῆς Ἑλλ. Ἑτ.

Ἐν Παρισίοις
τῇ κ΄ τοῦ Φεβρ. ͵αωκθ΄.

16

1010

A Monsieur
Monsieur Boissonade
etc. etc. etc.
à l'Institut.

À Monsieur
Monsieur Boissonade
etc. etc. etc.
à l'institut.

1010